

Een vleugje geschiedenis:

Vóór de 9e eeuw was Pepingen nog grotendeels onontgonnen en niet bewoond.

11e eeuw: bouw van het **onderste gedeelte van de toren**, een soort **westbouw**, later bouwde men hierbij een **romaanse kerk**.

1138: Pepingen had reeds de **H. Martinus als patroonheilige**.

14e-17e eeuw: de romaanse kerk wordt geleidelijk omgebouwd tot de huidige gotische kerk in Henegouwse gotiek.

17e eeuw: bouw van de **laat-gotische bovenbouw van de toren**.

17e-18e eeuw: bouw van het **eenbeukig koor** met driezijdige sluiting.

1754: restauratie: P. Boucquet

1876: restauratie: H. De Brayl

1913: plannen voor het plaatsen van de huidige **glasramen**

1960: restauratie: R. Van Lathem

De kerk rond...

Deze **kerk** werd bij **Koninklijk Besluit beschermd** sinds 12 augustus **1943**. De **Sint-Martinuskerk** is overwegend een gotisch bedehuis gebouwd van de 14e tot de 17e eeuw. Een typisch voorbeeld van **regionale Henegouwse gotiek**. Het bestaat uit rode (Spaanse) baksteen rustend op een natuurstenen sokkel van roestkleurige ijzerzandsteen, kalkhoudende zandsteen en arduinen blokken. Zandstenen negblokken zorgen hier en daar voor de versteviging.

Het oudste gedeelte van de kerk is het onderste deel van de **toren**. In plattegrond rechthoekig, opgetrokken in breuksteen (Lembeekse schorresteen) en onregelmatige zandsteen was hij oorspronkelijk niet rechtstreeks van buiten toegankelijk.

Hij kon dus als een soort **westbouw** (aan het westelijk eind van een kerk gelegen) worden beschouwd. Zeer waarschijnlijk dagtekent deze onderbouw (blokvormig) van de toren uit de 11e eeuw en hoort dus in de romaanse stijlperiode thuis.

Van de **romaanse kerk** die erbij hoorde weten wij zo goed als niets. In de loop der 18e eeuw werd zij door de huidige **gotische** kerk vervangen.

De **laat-gotische bovenbouw van de toren** dateert uit de 17e eeuw.

De buitenarchitectuur van het driebeukig **schip** is typisch voor de vormgeving van de hoog-gotiek: de drie zijbeuktraveeën zijn bedekt met elk een zadeldak dat haaks tegen het zadeldak van het middenschip aanleunt.

De vierkante **bergplaats** werd tijdens de restauratie in 1966 bijgebouwd.

In het **koor** werden de originele spitsboogramen herbouwd tot rechthoekige openingen, behalve in de absis. Het koor werd aangepast in de 18e eeuw.

De ruime **noordsacristie** vormt een goede architecturale eenheid met het linker transept. De segmentboogvormige rococo-ramen in het arduinen lijstwerk wijzen op de 18e eeuw.

De noordkant bestaat eveneens uit baksteen op een sokkel van arduin, zand en ijzerzandsteen.